

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У БЕОГРАДУ

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Број захтева: _____

Датум: 02.06.2017. године

ВЕЋЕ НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ДРУШТВЕНО-
ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

(Назив већа научних области коме се захтев упућује)

**ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР
У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА / ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА**
(члан 65. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА

1. Име, средње име и презиме кандидата: ДРАГИЦА (БРАНИСЛАВ) ПАВЛОВИЋ - БАБИЋ
2. Предложено звање: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР
3. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА
4. Радни однос са пуним или непуним радним временом: 50% ПУНОГ РАДНОГ ВРЕМЕНА
5. До овог избора кандидат је био у звању: /
у које је први пут изабран: /
за ужу научну, односно уметничку област /наставни предмет: /

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: /
2. Датум и место објављивања конкурса: 09.11.2016. године, «ПОСЛОВИ»
3. Звање за које је расписан конкурс: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР

**III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ ИЗВЕШТАЈА
И О ИЗВЕШТАЈУ**

1. Назив органа и датум именовања Комисије: ИЗБОРНО ВЕЋЕ ФИЛОЗОФСКОГ
ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ, 10.11.2016. године
2. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
1) <u>др Јован Мирић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Општа психологија</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
2) <u>др Александер Бауцал</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Општа психологија</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>
3) <u>др Биљана Требјешанин</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Психологија</u>	<u>Учитељски факултет у Београду</u>

3. Број пријављених кандидата на конкурс: ЈЕДАН КАНДИДАТ

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ

5. Датум стављања извештаја на увид јавности: 16.01.2017. године

6. Начин (место) објављивања извештаја: огласна табла Филозофског факултета у Београду

7. Приговори: НЕ

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА: 01.06.2017. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата др Драгице Павловић Бабић у звање ванредног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС В. Д. ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 62. ст. 4. Закона;
5. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4., се достављају и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ДС/ВМ 05/4-02 бр. 945/1- II /10
1.6.2017. године

На основу члана 55. и 65. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 76/05, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 – аутентично тумачење и 68/15) и члана 238. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој III ванредној седници, одржаној дана 1.6.2017. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се др Драгица Павловић Бабић изабере у звање **ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА** за ужу научну област **ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА**, на Одељењу за психологију, са 50% пуног радног времена, на одређено време од пет година.

Доставити:

1x Универзитету у Београду
1x Др Драгици Павловић Бабић
1x Одељењу за психологију
1x Стручном сараднику за радне односе
1x Шефу Одсека за правне послове
1x Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Проф. др Данијел Синани

**ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ИЗБОР
ДР ДРАГИЦЕ ПАВЛОВИЋ БАБИЋ У ЗВАЊЕ ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР**

Изборно веће Филозофског факултета донело је, на седници одржаној 10. новембра 2016. године, одлуку да се покрене поступак за избор **др Драгице Павловић Бабић**, вишег научног сарадника на пројекту Министарства просвете, науке и технолошког развоја “Идентификација, мерење и развој когнитивних и емоционалних компетенција важних друштву оријентисаном на европске интеграције” евиденциони (број: 179018) у звање **ванредни професор**.

Комисија је прегледала конкурсну документацију, анализирала професионалну делатност кандидаткиње као и њене научне и стручне радове. На основу тога, комисија подноси следећи извештај.

**Основни подаци о биографији и професионалном развоју
др Драгице Павловић Бабић**

Драгица Павловић-Бабић рођена је 16.01.1962. године у Задру; основну школу и гимназију завршила је у Ваљеву. Дипломирала је 1985. године на Филозофском факултету у Београду (група за клиничку психологију) са просечном оценом 9,8 и добила Октобарску награду града Београда за најбољи дипломски рад.

Последипломске студије завршила је на Филозофском факултету у Београду, на смеру Социјална психологија. Магистарски рад "Брзина и квалитет читања" одбранила је 1994. г (ментор проф. др Ненад Хавелка).

Д. Павловић је докторирала јуна 2007. године на Филозофском факултету у Београду (Одељење за психологију) са темом "Евалуативна истраживања образовних постигнућа: концептуалне и методолошке могућности и ограничења у интерпретацији резултата" (ментор доц. др Тинде Ковач-Церовић).

Од 1988. године запослена је на Институту за психологију. Сада ради у звању вишег научног сарадника у које је изабрана је у јуну 2014. године. У периоду од 2011. до 2015. управљала је радом Института за психологију. На Одељењу за психологију радила је од 2007. године, а 2008. изабрана је у звање доцента. Држала је наставу на предметима Увод у психологију образовања (пети семестар), Психологија учења и наставе (седми семестар), Евалуација знања и образовних исхода (осми семестар) и Школска психологија (мастер програм Психологија образовања), током 4 школске године, до повратка наставника. Тренутно води један предмет на основним студијама психологије (назив предмета: Евалуација знања и образовних исхода), један на докторским студијама психологије (Перспективе у психологији образовања) и један на мастер академским студијама (Образовне политике) који реализују Универзитет у Београду и Универзитет у Крагујевцу (Истраживања и образовне политике). Поред обавеза на матичном факултету, Д. Павловић Бабић је ангажована и као предавач на Математичком факултету Универзитета у Београду, где води предмет Психологија за студенте математике на наставничком смеру (од 2010. године).

Научна продукција

У периоду од претходног избора у звање доцента (2008. г.) закључно са 2015. годином Д. Павловић Бабић је објавила 5 монографија у коауторству, 9 радова у часописима, 6 поглавља у монографијама националног значаја, а штампана су (у целини или у изводима) и 33 излагања на страним и домаћим конференцијама. По појединим категоријама публикација, продукција Д. Павловић Бабић изгледа овако: 2 рада у међународним часописима (М23), 4 рада у часописима међународног значаја верификованих посебном одлуком (М24), 1 научна критика у међународном часопису (М26), 1 предавање по позиву са међународног скупа штампано у изводу (М32), 4 саопштења са међународних скупова штампана у целини (М33), 10 саопштења са међународних скупова штампана у изводу (М34), 5 монографије националног значаја (М42), 6 поглавља у зборницима националног значаја (М45), 2 рада у часопису националног значаја (М52), 3 саопштења са скупова националног значаја штампаних у целини (М63), 15 саопштења са скупова националног значаја штампаних у изводу. По квантитету продукције Д. Павловић Бабић несумњиво задовољава све критеријуме које поставља правилник Министарства просвете и науке за избор у звање ванредни професор. Комисија процењује да је реч о богатој и разноврсној продукцији, у којој се јасно издваја неколико основних тематских опредељења.

Детаљнија анализа научне продукције открива неколико тема у фокусу интересовања др Д. Павловић Бабић, пре свега из области Психологије образовања; неким од тих тема бави се у дужем временском периоду. Могли бисмо издвојити следеће области у којима је објављивала у периоду од претходног избора у садашње звање: вредновање у образовању; некогнитиви фактори образовних постигнућа; евалуација постигнућа у специфичним доменима – читање, математика, природне науке; инклузивност образовања; партиципација мањинских група у образовању; евалуација делотворности системских механизма у социјалној заштити. У наставку ћемо приказати продукцију Д. Павловић Бабић према овако организованим областима.

Анализа радова који су објављени после избора у звање доцент

Вредновање у образовању

Општа питања вредновања образовних постигнућа и критеријума процене квалитета образовања централна су истраживачка тема којом се бави Д. Павловић Бабић. Радови из ове области засновани су на свеобухватним евалуативним истраживањима (large scale assessment) образовних постигнућа која у Србији немају дугу традицију. Треба рећи да су ова истраживања на националном нивоу покренута крајем осамдесетих година XX века и реализована у Институту за психологију (нпр. Ефекти основног школовања, 1990; Свеобухватна анализа основног образовања, 2000); у оба ова пројекта је учествовала и Д. Павловић Бабић, као млад истраживач. Њена научна продукција последњих година припада серији лонгитудиналних евалуативних интернационалних истраживања која се, у организацији ОЕИД-а реализују у трогодишњим циклусима (PISA, Programme for International Student Assessment). Д. Павловић Бабић је национални руководилац овог међународног истраживања у којем учествује више од 70 земаља. Своју научну, али и стручну продукцију, у највећој мери је везала за овај истраживачки пројекат који је оријентисан на пружање развијене слике о квалитету образовања, когнитивним и некогнитивним корелатима образовних постигнућа и компаративним анализама које омогућавају формулисање образовних политика. Подаци који се саопштавају у овим радовима добијени су на репрезентативним узорцима ученика средњих школа у Србији (око 5000 испитаника), стратификованим према региону и типу средње школе. Значај ових истраживања лежи и у томе што истраживачка заједница у Србији нема много прилике да учествује у овако обимним истраживањима која омогућавају вишеструке компарације: компаративне анализе постигнућа

међу ученицима који припадају различитим образовним системима, као и анализу тренда постигнућа ученика из Србије током више истраживачких циклуса. У оквиру ове тематске оријентације настала је и монографија Квалитет и праведност образовања у Србији: образовне шансе сиромашних, коаутор А. Бауцал. У монографији се детаљно анализира квалитет образовних постигнућа у Србији, као и разлике у квалитету према земљама из региона, Европе и ОЕИД простора. Компаративне анализе које се износе показују да су образовна постигнућа петнаестогодишњака у Србији статистички значајно испод интернационалног просека у све три испитиване области постигнућа (читалачка, математичка и научна писменост). Имајући у виду да једна година школовања у ОЕИД земљама доприноси са око 38 поена на скалама писмености, аутори закључују да образовни систем у Србији неефикасно користи време које ученици проводе на настави и да, у постојећим условима, има много простора за унапређење квалитета образовања. Налази претходног истраживачког циклуса, саопштени у монографији Научи ме да мислим, научи ме да учим: ПИСА 2009 у Србији, такође са А. Бауцалом, показују да су 2009. године ученици значајно унапредили своја постигнућа, посебно у области читалачке писмености, што је био предмет додатних анализа. Истраживачки извештај о постигнућима ученика из Србије оствареним у последњем истраживачком циклусу (2012) објављен је под насловом Подржи ме, инспириши ме: ПИСА 2012 у Србији први резултати. Обе монографије представљају свеобухватне истраживачке извештаје. У њима су приказана основна концептуална решења, пре свега, природа и структура образовних компетенција. Компетенција се одређује као способност (ability) да се успешно одговори на сложене, комплексне захтеве у одређеном контексту кроз мобилизацију психосоцијалних предуслова, укључујући и когнитивне и некогнитивне аспекте, а дефиниција је израсла унутар социокултурне оријентације у психологији (Rychen, Salganik, Weinert, Oates). У другом делу монографије прегледно су изложени кључни налази који описују који ниво квалитета у погледу образовних исхода остварује образовни систем у Србији, остварену праведност система (мера у којој систем омогућава деци из различитог социо-економског и културног статуса да остваре исти квалитет образовних постигнућа и исте шансе за наставак школовања). Саопштени су и налази компаративних анализа које се баве утврђивањем разлика у постигнућима ученика који се школују у Србији и ученика који се школују у земљама региона и Европе, као и компарација постигнућа више генерација ученика из Србије који су били тестирани у различитим циклусима овог истраживања. За последњи истраживачки циклус везано је увођење нове области постигнућа: решавање проблема. Ова област тестирана је компјутерски, а налази показују да су у овој области, иако и даље статистички значајно испод ОЕИД просека, ученици из Србије остварили највише постигнуће од свих тестираних области, као и да имају највише постигнуће у региону. У раду Ниво образовних постигнућа ученика и квалитет образовања у Србији: компаративна анализа саопштавају се налази компаративне анализе постигнућа ученика из Србије и њихових вршњака из земаља у региону и неких карактеристичних европских земаља. Показало се да, у оквиру земаља региона, Србија има статистички значајно виша постигнућа од Бугарске, Румуније, Албаније и Црне Горе, у свим испитиваним областима. Обим ових разлика износи између 7 и 70 поена на стандардизованој скали постигнућа (аритметичка средина 500, стандардна девијација 100 поена). С друге стране, ученици из Словеније и Хрватске су успешнији од ученика из Србије, такође у свим областима, а обим ових разлика износи између 30 и 90 поена. Посебно су приказана постигнућа ученика из Финске који на међународним компаративним истраживањима доследно имају постигнућа значајно виша од интернационалног просека, уз веома мали проценат ученика у зони ниских постигнућа. Овај аналитички приступ истраживачким налазима даље је настављен у новијим радовима. Тако се у саопштењу Шта можемо да очекујемо од ученика у различитим типовима средњих школа: обим и смисао разлика у постигнућима дискутују обим и значајност разлика у постигнућу ученика који похађају различите типове школа, као и разлике које постоје између очекиваног и оствареног постигнућа на нивоу конкретне школе. Из перспективе свакодневне

школске праксе посебно је значајан рад, саопштен на годишњој конференцији Европских асоцијација истраживача у области образовања (ECER) под називом Reporting PISA 2009 Results to Secondary Schools in Serbia: How to Estimate Expected Achievement Based on an ESCS School Index? Ови налази имају велику примењивост јер омогућавају школама да, у анализи школског успеха својих ученика, раздвоје факторе који потичу из школе од оних који потичу из социоекономског окружења ученика.

Значај ових истраживачких анализа лежи и у томе што су оне у великој мери обликовале друге, сличне евалуативне студије образовног система у Србији и што се око ових пројеката окупио велики тим стручњака из разних дисциплина. Д. Павловић Бабић је активно и ауторски учествовала, као стручни консултант, у пројекту израде образовних стандарда за ниже разреде основног образовања, за више разреде основног образовања и, последње године, за крај општег средње образовање. Посебан допринос Д. Павловић Бабић је остварила у формулисању међупредметних компетенција које су први пут уведене у образовни систем у Србији, док их Европа познаје од 2005. године. Смисао овог ангажмана лежи у успостављању екстерног система контроле квалитета у образовању који би се редовно примењивао. Такав систем се утемељује на образовним стандардима који се конструишу у сложенем процесу договарања значајних учесника у образовном процесу и који су операционализовани кроз сасвим конкретна знања и умења ученика. Из овог ангажмана проистекли су бројни стручни радови, али и неколико научних радова у којима се Д. Павловић Бабић (у интердисциплинарном тиму са Г. Ђорђевићем и Ј. Станковић) бави концепцијским проблемима у вези са развијањем модела за екстерну евалуацију у области образовања ученика надарених за физику.

Некогнитиви фактори образовних постигнућа

Да би се боље разумела природа образовних постигнућа и објасниле разлике које у том погледу постоје међу ученицима, анализира се допринос различитих фактора за које се, на основу ранијих истраживања, претпоставља да су значајни корелати постигнућа. Један од таквих фактора чији је допринос у највећој мери анализиран у радовима Д. Павловић Бабић је социоекономски статус деце. Сва ранија истраживања, као и образовна статистика, убедљиво аргументују значај овог фактора за образовна постигнућа. Идеалан образовни систем био би онај у којем је допринос СЕС-а нулти, односно, у којем се квалитет образовања равномерно распоређује на све ученике, без обзира на карактеристике окружења из којег долазе. У реалности таквог система нема, док анализе саопштене у раду Квалитет и праведност образовања у Србији процењена на основу резултата екстерних тестирања образовних постигнућа ученика показују да је постојећи ниво праведности образовања у Србији, у поређењу са другим земљама, релативно прихватљив. Ипак, разлике у погледу образовних постигнућа деце различитог СЕС-а веома су изражене. Када су упореде постигнућа 10% ученика са највишим и 10% ученика са најнижим СЕС-ом види се да разлике у њиховим постигнућима износе између 100 и 110 поена, што одговара ефекту од 2,5 године школовања. У раду Однос образовних постигнућа и социоекономског окружења ученика: истраживачки налази и педагошке импликације пажња је додатно фокусирана на постигнућа ученика са ниским СЕС-ом. Налази указују да СЕС у значајној мери лимитира образовне шансе ученика, без обзира на њихова академска постигнућа. У раду су предложене мере образовне политике којима би додатно могли да се подрже ученици из најсиромашнијих окружења како би повећали своје образовне перформансе, а тиме и шансе за наставак школовања. Како се саопштава у раду Equity in Educational Outcomes in Serbia: Recent Findings and Expected Trend у Србији је утицај социоекономског статуса уједначено дистрибуиран у сва три испитивана домена постигнућа и није се значајно мењао у истраживањима од 2003. до 2006, док је 2009. овај утицај додатно редукован и то, у највећој мери, захваљујући интервенцији система у зони ниских постигнућа. Наиме, од истраживања 2006. значајно је редукован проценат ученика који имају ниска постигнућа, испод границе

функционалне писмености. Највећи напредак у овом периоду забележен је у читалачкој писмености где је број функционално недовољно писмених ученика смањен за 19 процентних поена.

Још један од некогнитивних корелата постигнућа који је посебно анализиран је мотивација за школско учење. Она је анализирана на основу истраживачких налаза пројекта PISA, али и на основу посебно дизајнираног истраживања на узорку од 1344 наставника и 4843 ученика средњих школа у Србији с намером да се добро документује постојеће стање и одговори на питања о врстама и нивоима школске мотивације, разликама у мотивацији различитих група ученика, односу школске мотивације и школског успеха, лаичким теоријама школске мотивације (ученичким, родитељским, наставничким), као и могућим правцима и начинима интервенције. Како се приказује у раду Structure of Student's Motivation to Learn and Achievement in Reading интересовање (мотивација) за школско учење је релативно стабилна оријентација ученика, повезана са спремношћу за упорније, интензивније и дуготрајније бављење предметом, као и са селекцијом стратегија учења које одговарају природи градива и циљу за који се учи. Због тога је очекивано да између постигнућа у школи и мотивације ученика постоји узајаман позитиван однос, другим речима, да виша мотивација обезбеђују виша школска постигнућа. Истраживање је, међутим, показало да у нашим школама постоји велики неспоразум око мотивације и школских постигнућа, па се доследно показује да и у једном и у другом погледу наше школе заостају за европским образовним нормама.

Значај радова из ове групације лежи у њиховој релевантности за образовне политике. Како показују компаративне анализе, услови и атмосфера у којима се одвија образовање у значајној мери доприносе образовним постигнућима, а фактори су којима се може управљати плански и на нивоу система. У оквиру ових радова, аутор иде и корак даље од изношења и анализе налаза, ка извођењу импликација и препорука значајних за развој образовног система у Србији.

Евалуација у специфичним доменима – читање, математика, природне науке

Истраживања читања једна су од стабилних тема у истраживачком раду Д. Павловић Бабић. Још од свог магистарског рада (1994) она се бави питањима шта је читање (природа и структура концепта) и шта се сматра успехом у читању у школи (операционализација и мерење концепта). У једном од радова из ове серије, Читалачка писменост као мера квалитета образовања, полази се од савремених одређења дефиниција читања као разумевања, коришћења и размишљања о писаним текстовима, да би се постигли лични циљеви, развила знања и потенцијали и учествовало у животу друштвене заједнице (Kirsch & al, 2002). Овакав приступ ставља нагласак на значај читања у активној и критичкој партиципацији у друштву, чиме се промовише способност ученика да критички разматра прочитане информације и користи их у различите сврхе. У раду је саопштено до које мере је развијена читалачка писменост петнаестогодишњака из различитих земаља, да ли постоји напредовање у односу на претходне циклусе тестирања, колико су развијене поједине компоненте писмености. Налази показују да је просечно постигнуће ученика из Србије на ПИСА 2009 скали читалачке писмености 442 поена (SE = 24) што је статистички значајно ниже од ОЕЦД просека и то за 51 поен, што одговара ефекту од око 1,25 година школовања у ОЕЦД земљама. Од свих испитиваних компоненти читалачке писмености, ученицима из Србије најбоље иду задаци који се састоје у проналажењу и селекцији тражених информација: на овој скали они остварују виша постигнућа него на скали у целини. С друге стране, најнижа постигнућа остварена су у задацима у којима се од њих тражи да критички разматрају текст и/или његове поједине аспекте и да формулишу сопствене, на информацијама засноване, закључке. Просечно постигнуће на овој скали је 430 поена што је готово две школске године удаљено од међународног просека. Са сигурношћу можемо да закључимо да се у школама у Србији не негује аутономност у мишљењу. У раду The Big Improvement in PISA 2009 Reading Achievements in Serbia: Improvement of the Quality of Education

or Something Else?, даље се дискутују налази о квалитету читања у Србији, али и специфичан налаз утврђен 2009. године да су ученици, са просечним постигнућем од 442 поена, направили веома велики напредак од два претходна тестирања. У раду се анализирају и класификују доприноси фактора на нивоу образовног система и на нивоу развоја друштва у целини који би могли да објасне овај напредак. Када се подаци о постигнућима на читању анализирају из родне перспективе, као што је то учињено у раду Читалачка писменост и образовање: разлике у постигнућима девојчица и дечака из међународне перспективе, показује се, очекивано, да су девојчице статистички значајно успешније од својих вршњака у читалачком постигнућу. Када се подаци упореде са другим земљама, види се да у свим земљама које су учествовале у међународној евалуацији постоји значајна предност девојчица. Овакви налази неретко провоцирају дубље анализе и мере образовне политике које иду за тим да се умањи ова разлика у постигнућу. Своја интересовања и истраживања читања Д. Павловић Бабић је изложила у прегледном раду Процена вештине читања у школском контексту. Овај текст је објављен 2013. године у тематском зборнику Теоријски и примењени аспекти психологије читања (уредник Дејан Лаловић) и у њему је дат преглед савремених концептуалних и, на њима заснованих, методолошких решења у тестирању читалачких компетенција.

У интердисциплинарном раду са колегама из области математике (И. Анић, А. Костић) настао је рад саопштен на скупу Емпијска истраживања у психологији Напредовање у математичким постигнућима током гимназијског школовања. Истраживање је реализовано у 32 гимназије са ученицима првог (1165 ученика) и четвртог (1033 ученика) разреда. Осим квалитета наставе, процењеног преко решавања математичких проблема, преузетих из уџбеника и интернационалних тестирања, коришћене су и самопроцене ученика путем којих је испитиван однос према математици као наставном предмету и анксиозност везана за математику. У обради је коришћена једна модификација методе ELECTRE која се, иначе, ретко примењује у друштвеним наукама. Као резултат добијен је граф надмоћности на основу којег су се издвојиле школе које имају најповољнију структуру налаза по издвојеним факторима (од првог до четвртог разреда расту постигнућа, а опада анксиозност) и школе које имају најнеповољнију структуру (расте анксиозност, опадају постигнућа). У коауторству је настао и рад Решавање математичких проблема у реалном контексту – квалитативна и квантитативна анализа постигнућа у којем се, кроз микс методски приступ, анализира квалитет и успешност вршњачке интеракције у ситуацији постигнућа. На основу анализе издвојени су фактори на нивоу тест материјала и на нивоу ученика који доприносе, односно, који ометају постигнуће. Истра истраживачка линија настављена је и у наредним годинама када су испитивана постигнућа ученика у условима индивидуалног и колаборативног рада, а ти налази саопштени су у тексту How we can support success in solving mathematical problems?

Један број радова настао је као резултат интердисциплинарног приступа разумевању питања квалитета образовања у природним наукама, као и могућностима евалуације постигнућа. У раду Научна писменост: постигнућа ученика из Србије у међународној евалуацији постигнућа саопштавају се налази на основу међународних истраживања о постигнућима ученика из природних наука. Савремена одређења научне писмености полазе од претпоставке да је реч о сложеној компетенцији која се испољава у низу ситуација, академских и оних који су део свакодневног искуства, а подразумева поседовање интердисциплинарних научних знања и њихову примену приком препознавања научних проблема и објашњавања појава, али и свест о томе како наука и технологија обликују живот савременог човека. У поређењу са другим доменама постигнућа, научна писменост средњошколаца у Србији на сличном је нивоу као математичка писменост, доследно се одржава кроз различите истраживачке циклусе и статистички је значајно испод инерационалног просека, за око 60 поена на стандардизованој

скали. Резултат ових истраживања је и налаз о релативно високом проценту ученика који се налазе испод прага функционалне писмености (готово 40%) што озбиљно угрожава њихове даље образовне и професионалне перспективе. С друге стране, готово је занемарљив проценат ученика на највишим нивоима постигнућа. На испитивању могућности и ограничења у погледу наставка школовања ове две групе ученика заснован је и рад Evaluation of High School Programme for Gifted Pupils in Physics and Science in Serbia – Experience in Regional Cooperation. У другим радовима који припадају овој области изложена су могућа концептуална решења за евалуацију образовних постигнућа ученика који се школују по посебном програму за надарене (High School Class for Gifted Pupils in Physics and Sciences and Pupils' Skills Measured by Standard and PISA Test) и развијен посебан модел евалуације, као и налази добијени његовом применом (Екстерна евалуација једног образовног програма за надарене: модел и први резултати).

Инклузивност образовања

Од када је инклузивност образовања постала законска обавеза образовног система у Србији (усвајањем Закона о основама система образовања и васпитања 2009), у Србији је реализован значајан број истраживања која су се бавила овом карактеристиком образовања, али ни једно од тих истраживања није имало ни евалуативни карактер ни системске мере (индикаторе) преко којих је могуће пратити инклузивност образовања. Од 2013. године при Институту за психологију, а у сарадњи са више партнера, међу којима и Министарство просвете, формиран је истраживачки тим којим је руководила Д. Павловић Бабић а који је радио на изради националног Оквира за праћење инклузивности образовања. Оквир је развијен за све нивое управљања (национални, локални и школски ниво) и може се употребити за процену система у целини или на појединачним нивоима. Тиме је постигнуто да прикупљање и агрегирање информација са нижих ка вишим нивоима (уколико је реч о подацима) и дејство у обратном смеру (уколико је реч о политикама) буду конзистентни, чак и уколико се не врши мониторинг на сваком нивоу управљања истовремено. Овакав приступ омогућава да се прати дејство националне образовне политике на општинском и на школском нивоу, што је описано у поглављима Оквир за праћење инклузивног образовања: општински ниво и Оквир за праћење инклузивног образовања: школски ниво монографије у којој је постављена логика оквира као системског механизма за праћење инклузивности образовања, као и инструменти за прикупљање података. Логика овог приступа подразумева да образовна политика постављена на националном нивоу постаје функционална тек када се нижи нивои прилагоде, преуреде своје активности и организују на адекватан, понекад и креативан начин да би својим укупним деловањем постигли циљеве постављене на националном нивоу. С друге стране, овај вишеслојни приступ отвара могућност за уређивање односа између различитих нивоа управљања у погледу прикупљања података на основу којих је могуће пратити политику инклузивног образовања. Логика прикупљања података налаже да се до њих долази на најнижем (школском, одељењском или индивидуалном нивоу), али да се о подацима употребљивим за праћење нове политике може говорити само када се ови подаци на добар начин агрегирају у школи и неизоставно достављају на више нивое управљања за даљу анализу.

Развијени инструменти и индикатори преко којих је могуће проценити и пратити инклузивност образовања примењени су, у одређеном обиму, у свеобухватној анализи делотворности механизма којима је образовни систем у Србији подржао успостављање и развијање инклузивне образовне праксе. Резултати те анализе, засноване на микс методском приступу, објављени су у монографији Inclusive Education in Serbia Policies, Practice, and Recommendations, као и у тексту Механизми образовног система Србије за унапређење инклузивности: мрежа подршке инклузивном образовању, у којем је посебно анализиран утицај једног од системских механизма по којем је специфичан образовни систем у Србији, а

то је мрежа која пружа експертску подршку у решавању конкретних изазова и проблема са разумевањем концепта инклузивног образовања.

Истраживања партиципације мањинских група у образовању

Партиципација мањинских група у образовном систему, а посебно родитељска партиципација, није довољно истражена област, бар не у Србији и у региону. У два рада Д. Павловић Бабић саопштава налазе истраживања које је реализовано у Србији као део регионалног пројекта. Примењена је квалитативна методологија (фокус групе и полуструктурисани интервјуи), а циљне групе су били ученици, родитељи, наставници, директори и стручни сарадници у школама у којима постоји значајан број ученика припадника неке мањинске групе који се школују на српском језику. У раду Participation and Specific Traits of Minority Groups' Education in Serbia: Students' Perception саопштено је ученичко виђење њиховог положаја у образовању. Види се да је њихово разумевање термина „ученичко укључивање“ (партиципација у образовном процесу) рудиментарно и, пре свега, наивно. Партиципација је за њих прилика да у непосредном контакту са наставницима решавају свакодневне проблеме у вези са наставом и учењем, а о питањима учешћа у процесима одлучивања ученици ни не размишљају. У решавању својих проблема они не наступају из позиције улоге, јер ни не знају које су институционалне карактеристике и могућности позиције ученика у образовању. Сигурно је да им је потребна систематска едукација у овом погледу, сигурно је, такође, да ту едукацију не може да им обезбеди школа, јер ни сама школа није свесна ових институционалних капацитета ученика, те их и не користи. Треба, наравно, рећи да у условима високо централизованог образовног система ученици, као ни запослени у школи, немају много прилика и процедура којима би повећали степен свог учешћа у процесима доношења одлука. Изгледа да су процеси демократског одлучивања нешто са чим образовни систем тек треба да се суочи и да се томе научи. Што се ученика тиче, свако питање њихове партиципације сводиво је на питање личног активизма, а школа, као институција, бар у овом тренутку, није пројектована тако да подржи, препозна и уважи ученичке иницијативе. Други рад уважава и перспективу родитеља: Партиципација мањинских група у образовању из перспективе ученика и родитеља. Перцепције родитеља су сагласне са перцепцијама ученика да комуникација на релацији родитељи – школа ни на који начин није специфична када је реч о ученицима/родитељима из мањинских група, као и да не би требало да буде различита. Неки родитељи су исказали став да инсистирање на разликама не значи увек уважавање, већ може да провоцира и повећава дистанцу. Као ни ученици, ни родитељи не размишљају о себи као о стратешки важној, интересној групацији у образовању. У овом тренутку учешће родитеља, као интересне групе, у доношењу стратешких одлука у образовању није дефинисано на позитиван начин. Када је реч о наставним програмима, уџбеницима и наставним материјалима, или управљању школом, родитељи се не питају нити постоје процедуре које подразумевају изјашњавање родитеља, као што није предвиђено ни учешће ученика, наставника или самих школа. Ни школа не помаже и не подстиче учешће родитеља у образовању ни онолико колико је у њеној моћи.

Основна вредност овог истраживање огледа се у отварању нових питања којима се истраживања до сада нису бавила, као и у сензитизацији јавности за проблем веће и активније партиципације у образовању осетљивих група. Квалитативна методологија омогућила је екстензивније упознавање са различитим димензијама партиципације, али и основним перцепцијама ученика и родитеља о образовању уопште. Ови налази омогућили су формулисање конкретних истраживачких питања и хипотеза које би се проверавале на већим узорцима применом квантитативне методологије. Ова питања до сада су била уређена по инерцији, па се, на нивоу система, није ни постављало питање унапређења положаја неких специфичних група у образовању. Кључни налаз је да школа, у постојећим условима, није

искористила све капацитета да унапреди партиципацију, нити постоји препознавање проблема на нивоу школе.

Евалуација делотворности системских механизма у социјалној заштити

Још једна евалуативна студија системских механизма, али не у области образовања већ у области социјалне заштите. Предмет истраживања су механизми којима систем социјалне заштите одговара на родно засновано насиље. Примењен је микс методски приступ у којем се пошло од свеобухватне анализе законске регулативе, анализе налаза претходних истраживања и анализе примера добре праксе на локалном нивоу. У истраживачком делу комбиноване су различите квалитативне технике прикупљања података. Истраживањем је обухваћено 7 служби које чине систем заштите од насиља у породици: полиција, центри за социјални рад, основна јавна тужилаштва, основни судови (кривично и парнично одељење), прекршајни судови и домови здравља (службе хитне медицинске помоћи и опште медицине), а учествовало је укупно 199 представника система. Налази и препоруке за унапређење делотворности системске заштите објављени су у монографији Делотворност системских механизма за спречавање насиља према женама и насиља у породици и саопштени на неколико скупова националног значаја.

Развој истраживачких идеја у области психологије у Србији

Рад на овој теми непосредно је везан за обележавање педесет година рада Института за психологију као једине истраживачке институције у области психологије у Србији. Као управник ове научне јединице, Драгица Павловић Бабић, у коауторству са проф. Бором Кузмановићем, направила је прегледни текст у којем је описан развој основних истраживачких линија у савременој психологији у Србији, упоређен развој истраживања у психологији у Србији са савременим трендовима у свету и евалуирана друштвена релевантност и ангажованост истраживања која реализује Институт за психологију. Прикази и анализе саопштени су у тексту Развој Института за психологију у контексту укупног развоја наше психологије. У истој монографији, посвећеној 50 година дугој традицији психолошких истраживања у Србији, објављена су и два прегледна текста у којима су приказани развој, стање и перспективе у две специфичне истраживачке теме Школска мотивација ученика и Евалуација образовних постигнућа. Драгица Павловић Бабић је и уредник ове вредне националне монографије.

Рад на пројектима

Д. Павловић Бабић је била до сада укључена у готово 30 пројеката, од којих је девет реализовано (или је реализација у току) у последњих 6 година на које се односи овај. Од 1988. године, када се запослила као истраживач, непрекидно је ангажована на фундаменталним пројектима Министарства за науку, укључујући и актуелни пројекат: *Идентификација, мерење и развој когнитивних и емоционалних компетенција важних друштву оријентисаном на европске интеграције*, који се реализује од 2011. године.

У периоду од 2011 до 2012, године Д. Павловић Бабић је руководила пројектом *Јачање структура за оснаживање и партиципацију младих*, који је реализован у сарадњи са институтом Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ). Ово је, такође, евалуативни пројекат у којем су евалуиран едукативни програми за младе које ова кућа реализује у сарадњи с Министарством омладине и спорта и Министарством просвете Републике Србије.

Д. Павловић Бабић је руководилац два међународна истраживачка пројекта који се тренутно реализују: *OECD/PISA (Programme for International Student Assessment)*, од 2001. и *ALEN - Adult Life Entry Network – Empowerment and Activation of Young People in Disadvantaged Situations* (пројекат социјалне експериментације Мрежа подршке за самостални живот – оснаживање и активација младих за излазак из неповољних животних околности), који се

реализује од 2011. године. У претходном периоду је учествовала у још два међународна пројекта: *Education of refugee children in the war disturbed environment, 2000-2003* (у сарадњи са UNESCO-ом); *Развој школства у Србији, 2002 - 2007*, који је подржала Светска банка.

Од 2013. године Д. Павловић Бабић руководи тимом од седам истраживача који раде на развоју свеобухватног оквира за праћење квалитета инклузивног образовања у Србији. Оквир је постављен на националном (ресорном и интерресорном), општинском и школском нивоу. Намера је да се подржи документовано праћење свих аспеката инклузивног образовања, од обезбеђивања асистивних технологија и других облика материјалне подршке до унапређивања квалитета наставе и повећање партиципације ученика и родитеља, посебно оних из осетљивих група. Мали број земаља у Европи и свету има развијен свеобухватни оквир за инклузивно образовање, а значај овог пројекта још је већа ако се зна да Србија има релативно кратку историју инклузивности у образовању, од доношења Закона о основама система образовања и васпитања 2009. године.

Када се погледа активност Драгице Павловић Бабић у претходном периоду, види се да је реч о изузетно високом и квалитетном ангажману у великом броју амбициозних, концептуално, методолошки и организационо захтевних пројеката. У овом периоду, Драгица Павловић Бабић је руководилац на 4 пројекта, од којих два међународна.

Стручни ангажмани и ангажмани у настави

Д. Павловић Бабић је континуирано ангажована на различитим професионалним задацима: председник (2008, 2009, 2010) и члан (2011, 2012, 2013, 2014, 2015) програмског одбора научног скупа *Емпиријска истраживања у психологији*; 2015 је била председник Програмског одбора годишњег научно-стручног скупа психолога Србије, од 2009. члан је Савета Истраживачке станице Петница, од 2013. је председник националне асоцијације Друштво истраживача у образовању у Србији, члан је Савета Европске асоцијације за истраживање образовања (EERA Council - European Educational Research Association), члан више експертских група при Министарству просвете, од 2002. стални консултант Завода за вредновање квалитета образовања и васпитања у пројектима развоја образовних стандарда, члан комисије за акредитацију програма за професионално усавршавање при Заводу за унапређивање квалитета образовања и васпитања (од 2009).

Као сарадник издавачке куће *Clio* из Београда била је стручни редактор универзитетског уџбеника *Психологија у образовању* аутора Vulfolk., A., Нјуз, М., Volkar, објављене у 3 тома током 2014. и 2015. године.

Рецензент је у више научних часописа и више научних монографија, аутор неколико програма професионалног развоја запослених у образовању.

Као наставник на Одељењу за психологију Филозофског факултета у Београду реализује више курсева на основним, мастер и докторским студијама. Била је ментор 7 дипломских, 5 мастер, два магистарска и једног докторског рада.

Од 2011. До 2015. године руководила Институтом за психологију као једином истраживачком институцијом у Србији у области психологије.

Сумарна оцена Комисије о укупном научном опусу др Драгице Павловић Бабић

На основу квантитативних и квалитативних показатеља о научној продукцији и професионалним активностима др Драгице Павловић Бабић, закључујемо да се ради о посвећеном, креативном и продуктивном аутору који се веома компетентно и одговорно бави одабраним кругом значајних, крупних и актуалних проблема.

Према критеријумима Министарства просвете, науке и технолошког развоја, др Драгица Павловић Бабић је испунила све формалне услове које је Министарство просвете, науке и технолошког развоја прописало за звање **ванредни професор**.

У периоду од избора у звање научни сарадник, Д. Павловић Бабић објавила је 21 рад и саопштила још 32 на националним и међународним скуповима. О квалитету и утицају ових радова већ је нешто речено у претходним одељцима. Д. Павловић Бабић је самостални истраживач, али и особа која има много афинитета према тимском раду и интердисциплинарности у третирању психолошких проблема.

Научну продукцију Д. Павловић Бабић одликује професионалан однос према истраживачком раду, коректност у саопштавању налаза, али и смисао за продубљене анализе. Примењеност је посебна одлика ове продукције. Сви радови које је кандидаткиња приложила осетљиви су на друштвени и образовни контекст којем припадају, и оријентисани на промену тог контекста. У истом духу је конципирана и стручна продукција кандидаткиње.

На основу квантитативних и квалитативних показатеља о научној продукцији и професионалним активностима др Драгице Павловић Бабић, закључујемо да се ради о посвећеном, креативном и продуктивном аутору који се компетентно и одговорно бави одабраним кругом проблема. Стручна продукција кандидаткиње богата је колико и њена научна продукција, што сматрамо више него прихватљивом оријентацијом за истраживача који делује у једној примењеној дисциплини психологије. Притом треба рећи да су обе компоненте њеног рада, научна и стручна, уравнотежене и међусобно прожете.

Квалитативна анализа радова, коју смо укратко приказали, показује да продукција др Драгице Павловић Бабић више него задовољава и садржинске услове неопходне за звање ванредни професор.

Узимајући у обзир и формалне и садржинске аспекте њене научно-истраживачке и стручне делатности, **предлажемо да се др Драгица Павловић Бабић изабере у звање ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР.**

У Београду, 13. 01.2017.

КОМИСИЈА

.....
др Јован Мирић,
редовни професор Филозофског факултета
у Београду

.....
др Биљана Требјешанин,
редовни професор Учитељског факултета
у Београду

.....
др Александер Бауцал
редовни професор Филозофског факултета
у Београду

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

С А Ж Е Т А К
РЕФЕРАТА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА
ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Филозофски факултет
 Ужа научна, односно уметничка област: психологија
 Број кандидата који се бирају:
 Број пријављених кандидата:
 Имена пријављених кандидата:
 1. Др Драгица Павловић Бабић
 2. _____

II - О КАНДИДАТИМА**1) - Основни биографски подаци**

- Име, средње име и презиме: Драгица, Бранислав, Павловић Бабић
 - Датум и место рођења: 16. јануар 1962., Задар
 - Установа где је запослен: Филозофски факултет
 - Звање/радно место: виши научни сарадник
 - Научна, односно уметничка област: психологија

2) - Стручна биографија, дипломе и звањаОсновне студије:

- Назив установе: Филозофски факултет, Универзитет у Београду
 - Место и година завршетка: Београд, 1985.

Мастер:

- Назив установе:
 - Место и година завршетка:
 - Ужа научна, односно уметничка област: Општа психологија

Магистеријум:

- Назив установе: Филозофски факултет, Универзитет у Београду
 - Место и година завршетка: Београд, 1994.
 - Ужа научна, односно уметничка област: Општа психологија

Докторат:

- Назив установе: Филозофски факултет, Универзитет у Београду
 - Место и година одбране: Београд, 2007.
 - Наслов дисертације: Евалуативна истраживања образовних постигнућа: концептуалне и методолошке могућности и ограничења у интерпретацији резултата
 - Ужа научна, односно уметничка област: Општа психологија

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

- 2008, доцент
 - 2014, виши научни сарадник
 - 2008, научни сарадник

3) Испуњени услови за избор у звање ванредни професор**ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:**

	оцена / број година радног искуства
(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	

1	Пристапно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	-
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	Према оценама студената, увек у 10% најбоље оцењених наставника Филозофског факултета
3	Искуство у педагошком раду са студентима	Од 2007.

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	5 пута ментор / више од 15 пута члан комисије
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	2 пута ментор / 6 пута члан комисије

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.	М23 - 2 рада М24 - 4 рада М26 – 1 рад	Djordjevic, G. S.; Pavlovic-Babic, D.; Stankovic, J. (2012). Evaluation of High School Programme for Gifted Pupils in Physics and Science in Serbia – Experience in Regional Cooperation. <i>Romanian Reports in Physics</i> , Volume: 64 Issue: 2 Pages: 619-632, ISSN 1221-1451 43 822 (printed edition), ISSN 1841-8759 (online edition), impact factor za 2012: 1,23 Pavlovic Babic, D., Baucal, A. (2011): The Big Improvement in PISA 2009 Reading Achievements in Serbia: Improvement of the Quality of Education or Something Else?, <i>CEPS Journal</i> , 2011, Vol. 1 (3), 31-52, ISSN 1855-97-19 (printed edition), ISSN 2232-2647 (online edition) Кузмановић, Д., Павловић Бабић, Д. (2011). Приступи процењивању образовних постигнућа ученика: критички осврт, <i>Зборник Института за педагошка истраживања</i> , 2011, Вол. 43 (1), 63-85 Крњаић, З., Степановић, И. и Павловић Бабић, Д. (2011). Читалачке навике средњошколаца у Србији. <i>Зборник Института за педагошка истраживања</i> , 2011, Вол. 43 (2), 266-282.

			Анић, И., Павловић Бабић, Д. (2011). Решавање математичких проблема у реалном контексту – квалитативна и квантитативна анализа постигнућа, <i>Настава и васпитање</i>, 2011, Вол. 60 (2), 193-205 Степановић, И., Павловић-Бабић, Д., Крњаић, З. (2009). Испитивања узора и идола средњошколаца у Србији. <i>Зборник Института за педагошка истраживања</i>, година 41, бр. 2, децембар 2009, стр. 401-417. COBBIS SR.ID 9911298, ISSN: 0579-6431, УДК: 159.922.8; 316.614.3. Pavlovic Babic, D. (2011). Kovacs Cerovic, T., Vizek Vidovic, V. and Powell, S., Parent Participation in the Life of Schools in South East Europe, Review, <i>CEPS Journal</i>, 2011, Vol. 1 (3), 159-162
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (M31, M33, M61, M63)	M33 - 4 саопштења M63 – 3 саопштења	Pavlović Babić, D., Jovanović, O. (2015). Mehanizmi obrazovnog sistema Srbije za unapređenje inkluzivnosti: mreža podrške inkluzivnom obrazovanju. u: Nikolić, R. (ed). <i>Nastava i učenje – savremeni pristupi i perspektive</i>, str. 701-716. Zbornik radova sa međunarodnog naučnog skupa: Nastava i učenje - savremeni pristupi i perspektive, Užice, 7. novembar, organizatori: Univerzitet u Kragujevcu - Učiteljski fakultet u Užicu, Pedagoški fakultet Nitra Univerziteta "Konstantin Filozof" u Slovačkoj, Pedagoška fakulteta v Kopre Univerza na Primorskem u Sloveniji i University Jan Evangelista Purkyne Češka Republika, ISBN: 978-86-6191-035-7, Klasifikacioni broj: 376.1-056.26/.36(497.11), COBISS.SR-ID: 210986252 Pavlovic Babic, D. (2012): Participation and Specific Traits of Minority Groups' Education in Serbia: Students' Perception, <i>Patchwork Learning Diversities</i>, Beograd, 30. 8.- 1. 09. 2012, Conference proceedings: Full Djordjevic, G., Pavlovic Babic, D. (2009): High School Class for Gifted Pupils in Physics and Sciences and Pupils' Skills Measured by Standard and Pisa Test, &th BPU General Conference, Alexandroupolis, Greece, 9-13. Sept 2009 pp. 216/221 Pavlović Babić Dragica (2008): Equity in Educational Outcomes in Serbia: Recent Findings and Expected Trend. Proceedings of the NYEX Conference

			on Science Education of Gifted Students, (Ed. Srdjan Verbić), p. 151-154, ISBN 978-86-7861-039-4, COBBIS.SR-ID 151890700 Pavlović Babić, D. (2015). Faktori koji doprinose postignućima na PISA zadacima čitalačke pismenosti. u: Radišić, J., Buđevac, N. (urednice). <i>Sekundarne analize istraživačkih nalaza u svetlu novih politika u obrazovanju</i>, str. 118-132. Nacionalni skup: Sekundarne analize istraživačkih nalaza u svetlu novih politika u obrazovanju; Beograd, 10. mart 2015, organizator: Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Republike Srbije i Društvo istraživača u obrazovanju u Srbiji, ISBN: 978-86-7452-064-2 Симић, Н., Павловић Бабић, Д. (2014). Како будући и актуелни наставници конструишу професију наставник, Емпиријска истраживања у психологији, 28-30. март 2014, <i>Зборник радова са XX скупа Емпиријска истраживања у психологији</i>, Београд: Институт за психологију и Лабораторија за експерименталну психологију. стр. 205-209, ISBN: 978-86-88803-50-2 Павловић Бабић, Д., Јовановић, О. (2015). Механизми образовног система Србије за унапређење инклузивности: мрежа подршке инклузивном образовању. у: Николић, Р. (ур). Настава и учење – савремени приступи и перспективе, стр. 701-716. Зборник радова са међународног научног скупа: Настава и учење – савремени приступи и перспективе, Ужице, 7. новембар, организатори: Универзитет у Крагујевцу Универзитет у Крагујевцу – Учитељски факултет у Ужицу, Педагошки факултет Нитра Универзитета "Konstantin Filozof" u Slovačkoj, Pedagoška fakulteta v Kopre Univerza na Primorskem у Словенији и University Jan Evangelista Purkyne Чешка Република, ISBN: 978-86-6191-035-7, Klasifikacioni broj: 376.1-056.26/.36(497.11) COBISS.SR-ID: 210986252
9	Објављена два рада из категорије M20 или пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.		

10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту		Руководилац пројеката: Od 2001, OECD/PISA (Programme for International Student Assessment) за Србију од 2001; 2010-2013, ALEN (Adult Life Entry Network): Empowerment and Activation of Young People in Disadvantaged Situations (пројекат социјалне експериментације Мрежа подршке за самостални живот – оснаживање и активација младих за излазак из неповољних животних околности у Аустрији, Мађарској, Србији и Хрватској); EU PROGRESS програм, 2013-2018, члан руководећег тима пројекта SCOPES (Истраживање образовања и праксе: ка унапређењу истраживачких капацитета од значаја за образовање наставника и образовну праксу у Србији и Естонији) 2012/2016 руководиоца пројекта Мониторинг инклузивног образовања
11	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање	М42 – монографије националног значаја	Ignjatović, T., Pavlović-Babić, D. i Lukić, M. (2015). <i>Delotvornost sistemskih mehanizama za sprečavanje nasilja prema ženama i nasilja u porodici</i>. Beograd: Vlada Republike Srbije, Tim za socijalno uključivanje i smanjenje siromaštva, ISBN: 978-86-87505-16-2 Павловић-Бабић, Д., Бауцал, А. (2013). <i>Подржи ме, инспириши ме, ПИСА 2012 у Србији: први резултати</i>, Институт за психологију Филозофског факултета у Београду, Центар за примењену психологију, Београд, Рецензенти: др Ковач Церовић Тинде, др Плут Дијана, ISBN: 978-86-89377-05-7 Бауцал, А., Павловић-Бабић, Д. (2011). <i>Научи ме да мислим, научи ме да учим. ПИСА 2009 у Србији</i>, Институт за психологију Филозофског факултета у Београду, Центар за примењену психологију, Београд, Рецензенти: Др Хавелка Ненад, Др Ковач Церовић Тинде, др Плут Дијана, ISBN: 978-86-83797-84-4 Бауцал, А., Павловић-Бабић, Д. (2009). <i>Квалитет и праведност образовања у Србији: образовне шансе сиромашних</i>. Министарство просвете Републике Србије и Институт за психологију, Београд, СР: 37.014.5(497.11)“2003/2009“,

			376.1-058.38(497.11)“2003/2009“, ISBN: 978-86-7452-029-1
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33		
13	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.		
14	Објављена један рад из категорије М20 или четири рада из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
17	Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира		
18	Објављен један рад из категорије М24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М21, М22 или М23 може, један за један, да замени услов из категорије М24 или М51		
19	Објављених пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М24 може, један за један, да замени услов из категорије М51		
20	Цитираност од 10 хетеро цитата.		
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33		
22	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63		
23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)		

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
1. Стручно-професионални допринос	1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. 2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. 3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. 4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.
2. Допринос академској и широј заједници	1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. 2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. 3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. 4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. 5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	1. Руководиће или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама 2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. 3. Руководиће радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. 4. Учешће у програмима размене наставника и студената. 5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма 6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.
Председник научног одбора 63. Научно стручног скупа психолога себије, председник програмског одбора скупа <i>Емпиријска истраживања у психологији 2008, 2009 и 2010</i> ; Председник националне асоцијације Друштво истраживача у образовању у Србији; Члан Савета Европске асоцијације за истраживање образовања (EERA Council - European Educational Research Association); Члан Савета научно-истраживачке станице Петница; Члан Комисије МПНТР за израду Првилника о оцењивању у основном и средњем образовању (2010, 2014); Председник Комисије МПНТР за израду концепта испита за крај средњег образовања и упис на универзитетски ниво, 2016; Награда "Жижа Васић" за популаризацију психологије 2014; награда "Љубомир Љуба Стојић" за развој психолошке струке 2016; руководиоца међународног пројекта OECD/PISA за Србију од 2001; руководиоца пројектне компоненте пројекта ALEN (Adult Life Entry Network): Empowerment and Activation of Young People in Disadvantaged Situations (пројекат социјалне експериментације Мрежа подршке за самостални живот – оснаживање и активација младих за излазак из неповољних животних околности у Аустрији, Мађарској, Србији и Хрватској); EU PROGRESS програм, члан руководећег тима пројекта SCOPES (Истраживање образовања и праксе: ка унапређењу истраживачких капацитета од значаја за образовање наставника и образовну праксу у Србији и Естонији).	

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Научну продукцију Д. Павловић Бабић одликује професионалан однос према истраживачком раду, коректност у саопштавању налаза, али и смисао за продубљене анализе. Примењеност је посебна одлика ове продукције. Сви радови које је кандидаткиња приложила осетљиви су на друштвени и образовни контекст којем припадају, и оријентисани на промену тог контекста. У истом духу је конципирана и стручна продукција кандидаткиње.

На основу квантитативних и квалитативних показатеља о научној продукцији и професионалним активностима др Драгице Павловић Бабић, закључујемо да се ради о посвећеном, креативном и продуктивном аутору који се компетентно и одговорно бави одабраним кругом проблема. Стручна продукција кандидаткиње богата је колико и њена научна продукција, што сматрамо више него прихватљивом оријентацијом за истраживача који делује у једној примењеној дисциплини психологије. Притом треба рећи да су обе компоненте њеног рада, научна и стручна, уравнотежене и међусобно прожете.

Квалитативна анализа радова, коју смо укратко приказали, показује да продукција др Драгице Павловић Бабић више него задовољава и садржинске услове неопходне за звање ванредни професор.

Узимајући у обзир и формалне и садржинске аспекте њене научно-истраживачке и стручне делатности, **предлажемо да се др Драгица Павловић Бабић изабере у звање ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР.**

Место и датум: Београд, 13. Јануара 2017.г.

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Проф. др Јован Мирић
Филозофски факултет у Београду

Проф. др Биљана Требјешанин
Учитељски факултет у Београду

Проф. др Александер Бауцал
Филозофски факултет у Београду

Изјава о изворности

Драгица Павловић Бабић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 16. јануар 2017.

(др Драгица Павловић Бабић) с.р.